

Advies voor richtlijnen
voor het milieu-effectrapport
Milieubeleidsplan Hoofdstuk
Verwijdering Afvalstoffen
provincie Overijssel

8 oktober 1993

CIP-GEGEVENS KONINKLIJKE BIBLIOTHEEK, DEN HAAG

Advies

Advies voor richtlijnen voor het Milieubeleidsplan
Hoofdstuk Verwijdering Afvalstoffen
provincie Overijssel / [Commissie voor de
milieu-effectrapportage]. - Utrecht: Commissie
voor de milieu-effectrapportage
ISBN 90-5237-565-8
Trefw.: milieu-effectrapportage; Overijssel /
vuilverwijdering; Overijssel.

Advies voor richtlijnen
voor het milieu-effectrapport
Milieubeleidsplan Hoofdstuk
Verwijdering Afvalstoffen
provincie Overijssel

Advies op grond van artikel 7.14, eerste lid van de Wet milieubeheer voor de richtlijnen voor het milieu-effectrapport over het hoofdstuk verwijdering afvalstoffen, Milieubeleidsplan van de provincie Overijssel, uitgebracht aan het College van Gedeputeerde Staten van provincie Overijssel door de Commissie voor de milieu-effectrapportage; namens deze,

de werkgroep m.e.r. Milieubeleidsplan Hoofdstuk Verwijdering
Afvalstoffen provincie Overijssel

de secretaris

dr. N.W.M. Buren

voor deze

drs. T. Gorter

de voorzitter

ir. K.H. Veldhuis

Utrecht, 8 oktober 1993

INHOUDSOPGAVE

	Pagina
SAMENVATTING	1
1. INLEIDING	3
2. WISSELWERKING TUSSEN HOOFDSTUK VERWIJDERING EN MER	4
3. VORM EN PRESENTATIE	5
4. HUIDIGE SITUATIE EN PROBLEEMSTELLING	5
5. DOEL	7
6. VOORGENOMEN BELEID EN ALTERNATIEVEN	8
6.1 Te beschouwen alternatieven	8
6.2 Ontwikkeling van alternatieven	9
6.2.1 Procedurele aspecten	9
6.2.2 Inhoudelijke aspecten	10
6.3 Meest milieuvriendelijk alternatief	13
7. TE NEMEN EN GENOMEN BESLUITEN	14
8. MILIEUGEVOLGEN	15
9. VERGELIJKING VAN DE ALTERNATIEVEN	17
10. LEEMTEN IN KENNIS	18
11. EVALUATIE ACHTERAF	18
12. SAMENVATTING VAN HET MER	19

BIJLAGEN

1. Brief van het college van Gedeputeerde Staten van de provincie Overijssel van 21 juli 1993 waarin de Commissie in de gelegenheid wordt gesteld om advies uit te brengen.
2. Openbare bekendmaking in Staatscourant nr. 143 d.d. 30 juli 1993.
3. Projectgegevens.
4. Lijst van inspraakreacties en adviezen.

SAMENVATTING

Voor de besluitvorming over het hoofdstuk Verwijdering Afvalstoffen van het Milieubeleidsplan Overijssel (1995-1998) zal milieu-effectrapportage (m.e.r.) worden uitgevoerd.

De Commissie voor de milieu-effectrapportage geeft met dit advies voor richtlijnen aan welke onderwerpen in het kader van het milieu-effectrapport (MER) onderzocht moeten worden.

Wisselwerking tussen hoofdstuk Verwijdering en MER

De Commissie adviseert om bij de voorbereiding van het hoofdstuk te streven naar een voortdurende inbreng van de milieu-aspecten. Dit kan worden bereikt door tegelijkertijd met het opstellen van het hoofdstuk Verwijdering Afvalstoffen, onderdelen van het MER op te stellen. Op deze manier kunnen de planopstellers reeds in een vroeg stadium in aanraking komen met de milieu-effecten van het voorgenomen beleid, en ontstaat de mogelijkheid tot bijstelling daarvan als gevolg van het MER.

Huidige situatie en probleemstelling

Het hoofdstuk Verwijdering Afvalstoffen/MER dient een korte beschrijving te geven van het huidige beleid, de knelpunten in dit beleid, alsmede de knelpunten in de bestaande milieusituatie. Op basis van deze beschrijving kan de probleemstelling van het hoofdstuk Verwijdering Afvalstoffen/MER worden geformuleerd. De probleemstelling bepaalt samen met de doelstellingen in belangrijke mate de grenzen waarbinnen beleidsalternatieven worden uitgewerkt.

Doel

In het hoofdstuk Verwijdering Afvalstoffen/MER dienen hoofddoelstellingen en de bijbehorende tussendoelstellingen duidelijk te worden beschreven. Daarnaast zal per schakel in de verwijderingsketen van de diverse afvalstoffen moeten worden aangegeven wat de taakstellingen zijn en hoe deze moeten worden bereikt.

Voorgenomen beleid en alternatieven

Het genereren van alternatieve beleidsopties is een belangrijk onderdeel van het MER. Er zijn veel alternatieven mogelijk, maar het is niet de bedoeling deze allemaal in het hoofdstuk Verwijdering Afvalstoffen/MER te beschrijven en uit te werken. Er dient dus een selectie plaats te vinden van de belangrijkste alternatieven. De Commissie geeft in haar advies enkele vraagpunten en aandachtspunten waaraan bij het ontwikkelen en selecteren van alternatieven aandacht kan worden besteed, als ook een suggestie voor de te volgen werkwijze bij het ontwikkelen van alternatieven.

Tot de uit te werken alternatieven behoren in elk geval de referentiesituatie, het voorgenomen beleid en het meest milieuvriendelijk alternatief.

Te nemen en genomen besluiten

In het MER moet worden aangegeven welke besluiten ten grondslag liggen aan het in het hoofdstuk Verwijdering Afvalstoffen uitgewerkte beleid.

Milieugevolgen

De Commissie acht een beschrijving in het MER van de gevolgen van de alternatieve beleidsopties voor de afvalstromen van belang.

Voor zover in het hoofdstuk Verwijdering Afvalstoffen besluiten worden geformuleerd over locatiekeuzen en (schaalgrootte van) concrete verwijderingsactiviteiten, dient in het MER aandacht te worden besteed aan de concrete milieugevolgen daarvan.

Vergelijking van alternatieven

De verschillende alternatieven zullen onderling vergeleken moeten worden, waarbij de gestelde doelstellingen mede als toetsingskader kunnen dienen.

Leemten in kennis en evaluatie achteraf

Naast het beschrijven van resterende leemten in kennis, zal in het MER ook aandacht moeten worden besteed aan de wijze waarop de uitvoering van het plan zal worden geëvalueerd.

1. INLEIDING

De provincie Overijssel moet vóór 1 maart 1995 het Milieubeleidsplan 1995-1998 (MBP) vaststellen. Dit (integrale) milieubeleidsplan zal betrekking hebben op een groot aantal milieuthema's, waaronder de verwijdering van afvalstoffen. Het hoofdstuk Verwijdering van het MBP treedt in de plaats van de huidige provinciale afvalstoffenplannen. In dit hoofdstuk zal het beleid worden geformuleerd voor de verwijdering van huishoudelijk afval, bedrijfsafvalstoffen (waaronder bijvoorbeeld bouw- en sloopafval, baggerspecie, zuiveringsslib, licht verontreinigde grond en mest), autowrakken en gevaarlijk afval.

Op de totstandkoming van het hoofdstuk Verwijdering van het MBP is de regeling voor milieu-effectrapportage (m.e.r.) van toepassing. De Provincie zal voor het op te stellen milieu-effectrapport (MER) eerst richtlijnen vaststellen. Daarna worden het MER en het ontwerp hoofdstuk Verwijdering opgesteld en samen in procedure gebracht.

De Commissie voor de milieu-effectrapportage is per brief van 23 juli 1993 in de gelegenheid gesteld advies uit te brengen voor de richtlijnen voor het MER (zie bijlage 1). De startnotitie voor het MER is van 30 juli 1993 tot en met 17 september 1993 ter inzage gelegd (zie bijlage 2).

Dit advies voor richtlijnen is opgesteld door een werkgroep van de Commissie voor de m.e.r. De samenstelling van deze werkgroep is vermeld in bijlage 3. De werkgroep treedt op namens de Commissie voor de m.e.r. en wordt daarom verder in dit advies "de Commissie" genoemd.

De Commissie heeft bij het opstellen van het advies ook de door anderen ingediende adviezen en opmerkingen in beschouwing genomen (zie het overzicht in bijlage 4).

Opgemerkt dient te worden, dat dit advies voor richtlijnen qua opzet afwijkt van de adviezen zoals deze voor projecten op uitvoeringsniveau door de Commissie zijn uitgebracht. Dit is het gevolg van het feit dat dit advies betrekking heeft op een beleidsplan. De Commissie heeft alleen die elementen in het advies opgenomen, die relevant zijn voor milieu-effectrapportage op dit strategische niveau. Om die reden is het gebruikelijke hoofdstuk "Beschrijving van de bestaande toestand van het milieu" niet als zodanig in dit advies terug te vinden.

2. WISSELWERKING TUSSEN HOOFDSTUK VERWIJDERING EN MER

Een belangrijke voorwaarde voor een nuttige inbreng van de milieu-effectrapportage bij de totstandkoming van het hoofdstuk Verwijdering is een goede wisselwerking bij het opstellen tussen het hoofdstuk Verwijdering (maar liefst het gehele Milieubeleidsplan) en het MER. Door de wisselwerking kan worden bereikt dat m.e.r. niet alleen dient voor het zichtbaar maken van gevolgen voor het milieu van beleidsalternatieven, maar ook om bouwstenen voor beleid te genereren. De Commissie adviseert om bij de voorbereiding van het hoofdstuk Verwijdering te streven naar een voortdurende inbreng van de milieu-aspecten.

Op basis van concepten van delen van het ontwerp-hoofdstuk kunnen delen van het MER worden opgesteld. Als gevolg van de informatie, die uit het MER naar voren komt, kan het dan noodzakelijk zijn om de concept-plantekst bij te stellen. Zo worden doorlopend de milieu-effecten van het afvalbeleid in het planvormingsproces ingebracht. Meer concreet kan, voor het meest milieuvriendelijke alternatief, gedacht worden aan het ontwikkelen van een set instrumenten waarmee de kans op het realiseren van de beleidsdoelen, die voor een bepaalde afvalstroom zijn gesteld, zo groot mogelijk is. Door het MER kunnen op deze wijze de planopstellers¹ in aanraking komen met verdergaande mogelijkheden dan het beleid dat in de interne werk-documenten is geformuleerd. Aldus ontstaat de mogelijkheid de voor- en nadelen van milieuvriendelijker beleid af te wegen.

Met de hier beschreven aanpak kan worden voorkomen dat in bestuurlijk overleg ten tijde van het opstellen van het ontwerp-hoofdstuk afspraken worden gemaakt, die het opstellen van het MER in feite overbodig maken, omdat er geen keuzemogelijkheden meer zijn. Dit betekent onder andere dat al bij de planvoorbereiding en het bestuurlijk overleg in dat kader, aandacht moet worden besteed aan het benoemen en uitwerken van de relevante milieu-aspecten.

Omdat met de inwerkingtreding van de Wet milieubeheer, het afvalstoffenbeleid nu integraal in het Milieubeleidsplan wordt opgenomen, verdient het aanbeveling om ook de resultaten van de andere hoofdstukken van het Milieubeleidsplan, voor zover deze direct of indirect van invloed zijn op het afvalstoffenbeleid, te betrekken bij het opstellen van het MER/hoofdstuk Verwijdering. Dit zal de samenhang binnen het gehele Milieubeleidsplan ten goede komen.

¹ Wie zijn de planopstellers? Verschillende sprekers hebben te kennen gegeven dat zij bij de opstelling van het plan zouden moeten worden betrokken. Zie bijlage 4, inspraakreactie nrs. 6, 10 en 11.

3. VORM EN PRESENTATIE

In het MER moeten verschillende onderwerpen worden beschreven, die ook in het hoofdstuk Verwijdering aan de orde komen. Het betreft met name de probleem- en doelstelling en het voorgenomen beleid. Deze overeenkomsten maken het aanbevelenswaardig om de hoofdtekst van het MER op te nemen in het ontwerp-hoofdstuk Verwijdering. Dit biedt tevens de mogelijkheid de omvang van het ontwerp-hoofdstuk/MER te beperken.

Het ontwerp-hoofdstuk/MER moet de keuze-elementen die bepalend zijn geweest bij de opstelling duidelijk naar voren brengen. Duidelijk moet worden gemaakt welke randvoorwaarden en criteria gehanteerd zijn bij de totstandkoming en de vergelijking van de verschillende alternatieven. Op welke wijze deze vergelijking tot stand gekomen is, moet eveneens worden besproken.

Onderbouwende informatie kan in bijlagen worden opgenomen. Daartoe kunnen ook behoren een verklarende begrippenlijst, een lijst van gebruikte afkortingen en een literatuurlijst.

4. HUIDIGE SITUATIE EN PROBLEEMSTELLING

De milieu-effecten van afvalbeleid treden op vele schaalniveaus op, van lokaal tot mondiaal. Het is ondoenlijk en ook niet zinvol in het MER de milieugevolgen op al deze schaalniveaus te beschrijven. In hoofdstuk 8 van dit advies (milieugevolgen) wordt hier nader op ingegaan. Daarom wordt in dit advies de hieronder beschreven knelpuntenbenadering voorgesteld.

Korte beschrijving huidige afvalbeleid

Aangegeven moet worden welk beleid voor de verschillende categorieën afvalstoffen op dit moment wordt gevoerd. Omdat de ontwikkelingen in het landelijk beleid de laatste jaren snel zijn gegaan verdient het aanbeveling de verschillen aan te geven tussen het vigerend provinciaal beleid en het nationaal en interprovinciaal beleid: in hoeverre zijn de recente ontwikkelingen vertaald naar de Overijsselse situatie? Uiteindelijk moeten de specifieke knelpunten worden beschreven die aanleiding geven tot het bijstellen van het beleid.

Knelpunten afvalbeleid

Hier kan worden aangegeven in hoeverre het resultaat van het huidige beleid aansluit bij, of afwijkt van, het provinciale beleid. De hieruit voortkomende beschrijving van knelpunten (zie ook de startnotitie) heeft daarmee het karakter van een als onderdeel van een evaluatie van het huidige afvalstoffen-beleid, en motiveert mede de reden van bijstelling van huidig beleid en het ontwikkelen van nieuw beleid.

In de startnotitie is vermeld dat er sprake is van een groot aantal knelpunten, variërend van onbekendheid met het afvalaanbod tot organisatorisch/bestuurlijke problemen. Voor het beschrijven van de knelpunten in de hoeveelheden afval kan per categorie afvalstoffen worden aangegeven van welk afvalaanbod, welke be- en verwerkingsmogelijkheden (inclusief de capaciteit ervan) en welke afzetmogelijkheden nu sprake is. Tevens kan worden ingegaan op mogelijke toekomstige knelpunten, bijvoorbeeld als gevolg van de groei van het afvalaanbod of het niet (tijdig) kunnen realiseren van de gewenste afvalverwijderingsstructuur.

De bestuurlijk/organisatorische knelpunten dienen te worden geïnventariseerd.

Knelpunten milieutoestand

Ook moeten **knelpunten** worden beschreven in het streven naar de gewenste milieukwaliteit: door zogenaamde "lekken in de verwijderingsketen". Hierbij kan gedacht worden aan bodem- en waterverontreiniging, luchtverontreiniging en geurhinder als gevolg van activiteiten op het terrein van afvalbe- en verwerking of het ontbreken van dergelijke activiteiten. Ook reeds afgewerkte stortplaatsen en gesloten afvalbe- en verwerkingsinrichtingen kunnen een knelpunt vormen, bijvoorbeeld bij de uitvoering van het bodembeschermingsbeleid.

Probleemstelling

De beschrijving van de huidige situatie en de optredende knelpunten in beleid en milieutoestand moet leiden tot de formulering van de probleemstelling voor het ontwerp-hoofdstuk/MER. Daarbij moet worden getracht een concrete invulling te geven aan de planperiode zelf (1995 - 1998) en een minder concrete invulling voor de wat langere termijn (bijvoorbeeld tot de planhorizon: 2002). Daarnaast moet een beschouwing worden gegeven voor de periode tot tenminste 2010 (NMP-ijkjaar), waarbij moet worden ingegaan op de knelpunten die zullen optreden als gevolg van het einde van de levensduur van de diverse inrichtingen (gericht op storten en verbranden); het is overigens duidelijk dat de levensduur per inrichting zal verschillen. De probleemstelling is een belangrijk uitgangspunt voor het formuleren van de doelen van het beleid in het Provinciaal Milieubeleidsplan. De probleemstelling en de daaruit voortvloeiende doelstellingen bepalen in belangrijke mate de grenzen waarbinnen beleids-alternatieven moeten worden gezocht.

5.

DOEL

De voorgenomen activiteit behelst in principe het vaststellen van een onderdeel van het Milieubeleidsplan inzake de verwijdering van diverse categorieën afvalstoffen. In de startnotitie is als doelstelling op hoofdlijnen voor het toekomstige afvalbeleid van de provincie Overijssel vermeld:

beheersing en sturing van afvalstromen zodanig, dat het ontstaan van afval zo veel mogelijk wordt voorkomen, zo veel mogelijk afval wordt hergebruikt of nuttig toegepast, het overblijvende afval wordt verbrand²] en alleen het niet verbrandbaar afval wordt gestort.

Richtinggevend voor het afvalstoffenbeleid in de provinciale plannen zijn de doel- en taakstellingen op rijksniveau.

Inzichtelijk zal in elk geval moeten worden gemaakt in hoeverre de voornemens uit het Tienjarenprogramma Afval 1992-2002 van het Afval Overlegorgaan, het Nationaal Milieubeleidsplan Plus (NMP-Plus), de Notitie Preventie en Hergebruik en het ontwerp-Meerjarenplan Gevaarlijk Afval zullen worden gehanteerd en worden vertaald naar de Overijsselse situatie. Daarbij is het van wezenlijk belang welke ijkjaren worden gehanteerd. De Commissie acht het van belang dat bij het opstellen van provinciale scenario's zoveel mogelijk dezelfde ijkjaren worden gebruikt als in de genoemde beleidsplannen. Waar deze jaren verschillen dient gemotiveerd te worden aangegeven welke ijkjaren zullen worden gebruikt.

In het hoofdstuk Verwijdering moet worden aangegeven hoe de doelstellingen en taakstellingen van het afvalstoffenbeleid dienen te worden gerealiseerd. Daarmee wordt het kader geboden voor het concrete uitvoeringsniveau (realiseren preventie, inzameling, be- en verwerking, verbranden en storten, nazorg). Naar het oordeel van de Commissie behoren tot dat kader ook randvoorwaarden en criteria voor locatiekeuzen en voor beoordeling van vergunningaanvragen. Voor vergunningaanvragen beveelt de Commissie aan in het ontwerp-hoofdstuk Verwijdering/MER te verwoorden welke toetsingskaders gehanteerd worden bij vergunningverlening.

In het ontwerp-hoofdstuk Verwijdering/MER dienen de einddoelstellingen en de bijbehorende tussendoelstellingen duidelijk beschreven te worden. Per schakel in de verwijderingsketen van de diverse categorieën afvalstoffen zal moeten worden aangegeven wat de taakstellingen voor de betrokkenen zijn en hoe deze moeten worden bereikt.

2 Hierbij wordt vermeld dat het ook kan gaan over technieken anders dan verbranden waarmee het volume van afval op vergelijkbare wijze kan worden gereduceerd, tegen vergelijkbare kosten en met vergelijkbare milieu-effecten.

De landelijke taakstellingen inzake verwijdering, hergebruik en preventie van afvalstoffen zijn in de afgelopen twee jaar reeds bijgesteld. Gegeven het toenemend belang dat aan preventie en hergebruik^{3]} wordt gegeven, zowel in het overheidsbeleid als binnen de industrie en huishoudens, is het mogelijk dat deze taakstellingen in de komende jaren verder zullen worden bijgesteld. Het formuleren van taakstellingen welke verder gaan dan de nu landelijk geldende dient dan ook te worden overwogen.

6. VOORGENOMEN BELEID EN ALTERNATIEVEN

6.1 Te beschouwen alternatieven

In het MER moet het voorgenomen beleid, alsmede alternatieven daarvoor, beschouwd worden. Naar het oordeel van de Commissie is hierbij het beschouwen van alternatieven waarin met verschillende taakstellingen gewerkt wordt een belangrijk punt. Het verdient aanbeveling de taakstellingen voor de diverse categorieën afvalstoffen voor het voorgenomen beleid en de beschouwde alternatieven zo overzichtelijk mogelijk, bij voorkeur in matrixvorm, te presenteren.

Op de ontwikkeling van alternatieven wordt ingegaan in §6.2. In het MER dienen, naast het voorgenomen beleid, in ieder geval aan de orde te komen:

- Referentiesituatie:
Dit betreft de situatie waarin het huidige beleid wordt voortgezet. Deze situatie dient als referentie voor het voorgenomen beleid. Voor de beschrijving van deze situatie kan gebruik worden gemaakt van de in hoofdstuk 4 gevraagde beschrijving van het huidige gevoerde beleid voor alle in aanmerking komende afvalstoffen^{4]} met de daarbij behorende autonome ontwikkeling.
- Meest milieuvriendelijk alternatief:
Bij dit alternatief worden de meest vergaande, maar nog wel realistische, taakstellingen voor preventie en hergebruik, en de best bestaande mogelijkheden ter bescherming van het milieu gehanteerd. Op dit alternatief wordt uitvoeriger ingegaan in §6.3.

3 De definities van de gebruikte begrippen zijn van belang; zie bijlage 4, inspraakreactie nr. 11.

4 Dus ook voor baggerspecie; zie ook bijlage 4, inspraakreactie nr. 2.

6.2 Ontwikkeling van alternatieven

In §(6.2.1) zal worden ingegaan op een mogelijke procedure voor het ontwikkelen van alternatieven. Daarna worden de inhoudelijke aspecten van de alternatieven besproken in §6.2.2.

6.2.1 Procedurele aspecten

In het op te stellen beleidsplan komen vele beleidsbeslissingen aan de orde. Het is niet mogelijk om alle beleidsbeslissingen in het MER te beschouwen. In het MER kunnen slechts de belangrijkste beleidsbeslissingen (inclusief alternatieven voor deze beslissingen) uitvoerig aan de orde komen. Enkele samenhangende alternatieven dienen ontwikkeld te worden door het maken van combinaties van belangrijke beleidsbeslissingen. De Commissie onderscheidt bij de ontwikkeling van alternatieven de volgende stappen:

A Selectie van relevante punten waarover beslissingen moeten worden genomen.

De Commissie acht met name beleidsbeslissingen over de in de volgende subparagraaf genoemde vraagpunten van belang. Bij de selectie van relevante beleidsbeslissingen kan de analyse van knelpunten (zie hoofdstuk 4) als eerste uitgangspunt dienen.

In het MER dienen vooral beslissingen aan de orde te komen die kenmerkend zijn voor de problematiek in Overijssel. Beleidsvragen waarover op landelijk niveau reeds besluiten zijn genomen (bijvoorbeeld het prefereren van verbranden boven storten), worden door de Commissie niet relevant geacht.

Beleidsvragen over regionale samenwerking in NAO-verband alsmede over de te kiezen verwijderingsmethoden en de daarvoor benodigde capaciteit dienen wel beantwoord te worden. Tevens moet worden aangegeven welke eisen ten aanzien van het benodigde voorzieningenniveau bij afvalinrichtingen gelden, specifiek voor de provincie Overijssel. Het gaat hier niet om beslissingen op uitvoeringsniveau; deze kunnen bij m.e.r.-procedures ten behoeve van de vergunningverlening voor inrichtingen aan de orde komen.

B Combineren van beleidsbeslissingen inzake de onder A geselecteerde punten tot alternatieven.

Allereerst kan een groot aantal alternatieven worden gegenereerd (het precieze aantal is afhankelijk van het aantal geselecteerde beleidsbeslissingen). Door deze alternatieven globaal te laten scoren op basis van de gestelde beleidsdoelstellingen kan een eerste indruk van de relatieve kwaliteiten van de alternatieven worden verkregen en kan tevens een eerste selectie van alternatieven plaatsvinden. Daarbij is met name de realiteitswaarde van de alternatieven van belang. Vervolgens kan de verdere selectie van alternatieven plaatsvinden. Daarbij is het noodzakelijk beleidsprioriteiten te expliciteren.

Bij deze selectie van alternatieven speelt informatie een belangrijke rol. Dit betreft zowel feitelijke informatie, zoals de milieu-situatie en aspecten van doelmatigheid, alsook methodische informatie, dat wil zeggen informatie over de wijze waarop de feitelijke informatie wordt geaggregeerd, beoordeeld en afgewogen. In de hoofdstukken 8 en 9 van dit advies wordt nader ingegaan op de alternatievenafweging.

6.2.2

Inhoudelijke aspecten

Hoe ziet de gewenste toekomstige verwijderingsstructuur er uit?

- Welke modules (gescheiden inzameling, transport, verbranding enz.) zijn in de gewenste verwijderingsstructuur te onderscheiden?
- Voor welke afvalstromen, -componenten en -fracties is een bepaalde module van belang?
- Bij de beschrijving van de beleidsalternatieven zal het groei-percentage van het afvalaanbod gevarieerd moeten worden, teneinde de gevoeligheid van het voorgenomen beleid voor deze variatie zichtbaar te maken.
- Aangegeven moet worden voor welke van de 29 prioritaire afvalstromen uit de VROM-notitie "Preventie en Hergebruik" een speciaal op preventie en hergebruik gericht beleid ontwikkeld zal worden en hoe dit beleid samenhangt met dat van de landelijke overheid (zie ook hoofdstuk 5 van dit advies).
- Welke onderlinge verhouding van modules wordt nagestreefd? Welke taakstellingen worden gehanteerd?
Het is van belang de consequenties toe te lichten indien bepaalde uitgangspunten en aannamen niet hanteerbaar blijken te zijn.
- Naast taakstellingen acht de Commissie de wijze waarop uitvoering gegeven gaat worden aan het beleid van belang. Bijvoorbeeld op welke wijze de doelgroepen gestimuleerd worden initiatieven te ontplooiën op het gebied van hergebruik en preventie. Hierbij kan worden gedacht aan de effecten van milieuzorgsystemen en milieuverlagen van vergunningplichtigen.

- Wat is de omvang van de verschillende be- en verwerkingsinstallaties? Uitgaande van de gehanteerde taakstellingen voor zal moeten worden aangegeven welke consequenties deze hebben voor de omvang van verwerkingsinstallaties en stortplaatsen. In de huidige planvorming dient een gemotiveerde capaciteitsberekening te worden meegenomen⁵].
- Op welke schaal (regionale, provinciale, bovenprovinciale schaal) dienen deelprocessen zoals compostering en verbranding te worden gerealiseerd?
- Aangegeven dient te worden welke minimumcapaciteit be- en verwerkingsinrichtingen dienen te hebben teneinde tot een milieuhygiënisch en bedrijfseconomisch verantwoorde bedrijfsvoering te kunnen komen.
- De provincie Overijssel maakt deel uit van het Noordelijk Afval Overlegorgaan, waarin wordt samengewerkt met de provincies Friesland, Drenthe en Groningen. Dit betekent dat op interprovinciaal niveau samengewerkt kan worden. De dientengevolge te realiseren schaalgrootte van de afvalverwerking en meer in het bijzonder van de afvalverbranding (wat is de rol van de GAVI in Wijster voor het Overijsselse afval en van de AVI te Boeldershoek voor het afval uit de noordelijke regio⁶]?) zal in het hoofdstuk Verwijdering moeten worden uitgewerkt. In dit verband wordt ook geadviseerd bestaande regionale indelingen ten aanzien van afvalverwerking in heroverweging te nemen; deze suggestie wordt overigens ook al in de startnotitie gedaan. Duidelijkheid ten aanzien van landsgrens overschrijdend afvaltransport en afvoer van afval naar andere provincies is ook gewenst.
Voor een deel van de hierboven genoemde aspecten kan in het ontwerp-hoofdstuk/MER verwezen worden naar het hoofdstuk "reeds genomen besluiten" en de aan die besluiten ten grondslag liggende (milieu)studies.
- Op welke locaties vindt afvalbe- en afvalverwerking plaats (hierbij dient een onderscheid gemaakt te worden in gevallen waar de provincie of anderen betrokken zijn)?
Gewezen wordt op de noodzaak locatie-alternatieven⁷] in het MER op te nemen, wanneer in het hoofdstuk concrete nieuwe locaties voor de be- en/of verwerking van afvalstoffen worden aangewezen. Worden dergelijke alternatieven niet in het MER beschouwd, dan zal later

5. Voor de baggerspecie kan worden uitgegaan van het concept Provinciaal Baggerspecie Beleidsplan; zie bijlage 4, inspraakreacties nrs. 1 en 4.

6. Zie bijlage 4, inspraakreactie nr. 5.

7. Hierbij moet worden gedacht aan locatiekeuzen voor verbrandingsinstallaties, stortplaatsen, afvaloverslagstations, baggerspectiedepots, autowrakkeninrichtingen en depots voor verontreinigde grond en C,-afval.

door de uitvoerders alsnog een locatie-MER moeten worden opgesteld. Criteria en inhoudelijke randvoorwaarden waaraan een te kiezen locatie moet voldoen, moeten dan deel uitmaken van de te beschouwen alternatieven. In de startnotitie worden enkele criteria voor locatiekeuzen genoemd. De Commissie adviseert om naast deze criteria meerdere locatiecriteriën in het MER te differentiëren en te operationaliseren⁸]. Dit kan leiden tot criteria die gegroepeerd worden per deelbelang. Deelbelangen zijn bijvoorbeeld ruimtelijke ordening, milieuhygiëne, waterhuishouding en doelmatigheid van de afvalverwerking. Ten behoeve van de selectie van locatiekeuzen is het noodzakelijk niet alleen prioriteit aan te geven tussen de verschillende deelbelangen, maar tevens tussen de criteria per deelbelang. Het is immers belangrijk dat vooraf duidelijk wordt gemaakt welke betekenis moet worden toegekend aan milieu-criteria ten opzichte van andere criteria. Daarom moeten wegingscoëfficiënten worden gebruikt om te voorkomen dat verschillende aspecten op zeer verschillende wijze worden gewogen. Er moet worden gewaakt voor sectorale besluitvorming. Multi-criteria-analyse kan hierbij goed toegepast worden.

Op welke wijze wordt de gewenste verwijderingsstructuur gerealiseerd⁹?

- Binnen welke termijnen zouden de verschillende onderdelen van de gewenste verwijderingsstructuur gerealiseerd moeten zijn teneinde de gewenste verwijderingsstructuur te verwezenlijken?
- Welke taakverdeling tussen de provincies in de NAO-regio Noord wordt gehanteerd?
- Welke doelgroepen worden onderscheiden?
- Welke taakverdeling tussen provincie en (samenwerkende) gemeenten wordt gehanteerd?
- Welk instrumentarium (voorlichting, financiële ondersteuning e.d.) wordt gehanteerd?
- Welke maatregelen worden op andere beleidsterreinen door de provincie getroffen, die van invloed zijn op hoeveelheid en samenstelling van het geproduceerde afval?
- Welke regelgeving wordt gehanteerd ten aanzien van exploitatie en beheer van stortplaatsen, afvaloverslagstations, baggerspeciedepots, autowrakkeninrichtingen, depots voor verontreinigde grond en verbrandingsinstallaties?
- Wordt afzet van produkten van recycling gestimuleerd?

⁸ Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van de criteria die worden vermeld in de verschillende beleidsplannen (o.a. Tienjarenprogramma Afvalstoffen).

⁹ Zie bijlage 4, inspraakreacties nrs. 1, 4 en 9.

Hoe wordt de gewenste structuur voor zowel de korte als de lange termijn, in stand gehouden?

- Met behulp van welk instrumentarium (bijvoorbeeld financiële regelingen zoals transportkostenverevening, uniforme/gedifferentieerde verwerkingstarieven, fondswerving ten behoeve van nazorg enz.) wordt het beleid uitgevoerd?
- Welke voorzieningen worden getroffen in geval door onvoorziene omstandigheden (tijdelijke) uitbreiding c.q. vervanging van be- en verwerkingscapaciteit noodzakelijk zal zijn?
- Hoe worden nieuwe ontwikkelingen/technieken ingepast die tijdens de planperiode ter beschikking komen?
- Hoe vindt handhaving plaats bij specifieke inrichtingen, die veel kans op milieuverontreiniging kunnen geven?
- Welke prioriteitsstelling vindt plaats bij de handhaving in de keten van de afvalverwijdering: waar vindt wat plaats?
- Met welke capaciteit en taakverdeling wordt het handhavingsprogramma uitgevoerd? Wordt aangesloten bij bestaande registratiesystemen¹⁰?

6.3 Meest milieuvriendelijk alternatief

In het MER dient een meest milieuvriendelijk alternatief uitgewerkt te worden. Dit nog wel realistische alternatief zal bestaan uit een combinatie van de meest milieuvriendelijke beleidsbeslissingen ten aanzien van diverse vraagpunten (zie §6.2.2).

Het zal voor de diverse categorieën afvalstoffen de meest vergaande taakstellingen inzake preventie en hergebruik bevatten. De taakstellingen voor het meest milieuvriendelijke alternatief kunnen in matrixvorm worden gepresenteerd. Het meest milieuvriendelijke alternatief kan zich tevens van de andere alternatieven onderscheiden door bijvoorbeeld:

- het zo snel mogelijk beëindigen van uit milieuhygiënisch oogpunt ongewenste situaties en structuren;
- een zo snel mogelijke realisatie van de gewenste afvalverwijderingsstructuur;
- een maximale inzet van beschikbaar instrumentarium (veel voorlichting, financiële ondersteuning e.d.) en de ontwikkeling van benodigde aanvullende instrumenten, daarbij kan worden gedacht aan een regeling ten aanzien van de exploitatie en het beheer van stortplaatsen;
- een maximale provinciale inspanning bij de handhaving van de wetgeving inzake verwijdering van afvalstoffen;

¹⁰ Zie bijlage 4, inspraakreactie nr. 10.

- een set van criteria en randvoorwaarden voor locatiekeuzen, die zodanig geoperationaliseerd zijn en in prioriteitsvolgorde zijn gezet, dat zij tot de meest-milieuvriendelijke locatiekeuzen zullen leiden;
- de keuze voor best bestaande technieken en de meest milieuvriendelijke verwerkingstechnieken;
- de keuze voor de meest milieuvriendelijke wijze van transport (per schip of trein).

7. TE NEMEN EN GENOMEN BESLUITEN

In het MER moet worden aangegeven welke besluiten ten grondslag liggen aan het in het hoofdstuk Verwijdering uitgewerkte beleid. Daarnaast dient te worden aangegeven op welke wijze het besluit over het hoofdstuk Verwijdering tot stand komt, en voor wie de inhoud ervan gevolgen zal hebben. Hierbij kan tevens worden ingegaan op de mate van bindendheid van de besluiten.

Indien er (milieu)studies aan de basis staan van reeds genomen besluiten kan hier in het hoofdstuk Verwijdering/MER naar verwezen worden ter onderbouwing van de gemaakte keuzen. Er dient een duidelijk onderscheid gemaakt te worden in reeds genomen besluiten enerzijds en aannamen en uitgangspunten in het hoofdstuk Verwijdering/MER anderzijds.

In de planperiode te verwachten besluiten, die van invloed zullen zijn op het afvalbeleid gedurende de planperiode, kunnen hier globaal worden besproken. Hierbij wordt bijvoorbeeld gedacht aan mogelijke besluiten van de Rijksoverheid op het gebied van preventie van afvalstoffen, alsmede ook aan in AOO- en NAO-kader¹¹] gemaakte afspraken¹²].

Ontwikkelingen die plaatsvinden op basis van het vigerende provinciaal beleid mogen alleen buiten beschouwing worden gelaten in dit milieueffectrapport als:

- de principebesluiten de beleidsbeslissingen in het hoofdstuk Verwijdering niet bij voorbaat doorkruisen;
- het besluit al anderszins in een MER wordt meegenomen (bijvoorbeeld over zuiveringsslib).

In dit hoofdstuk dient toegelicht te worden dat het hoofdstuk Verwijdering als toetsingskader zal dienen voor de beschikkingen inzake vergunning-aanvragen voor afvalbe- en verwerkingsinrichtingen.

11 Zie bijlage 4, inspraakreactie nr. 6.

12 Voor bouw- en sloopafval moet onder andere worden ingegaan op het Implementatieplan bouw- en sloopafval; zie bijlage 4, inspraakreactie nr. 10.

8. MILIEUGEVOLGEN

De milieugevolgen van het in het hoofdstuk Verwijdering voorgenomen beleid, alsmede van de alternatieven voor dat beleid, spelen zich af op verschillende schaalniveaus. Uitputting van grondstoffen, bijvoorbeeld, speelt zich af op mondiaal niveau, luchtverontreiniging door afvalverbranding op nationale schaal. Dientengevolge is het niet goed mogelijk de effecten van provinciaal afvalstoffenbeleid op het milieu in kwantitatieve zin te voorspellen. De Commissie is van oordeel dat een dergelijke kwantitatieve weergave van de milieugevolgen van het beleid op water, bodem, lucht, grondstoffen en energieverbruik ook niet noodzakelijk is om een goed beeld te geven van de effecten van het beleid. In dit hoofdstuk dienen naar het oordeel van de Commissie wél de gevolgen van het afvalbeleid op de afvalstromen zelf te worden beschreven als ook de milieu-effecten van concrete afvalbe- en verwerkingsactiviteiten.

Methodiek

Bij het beschrijven van effecten gerelateerd aan de gekozen verwijderingsstructuur zou een systeembenadering gevolgd kunnen worden, waarbij de toe te passen technieken binnen het verwijderingssysteem als aparte processtappen herkenbaar zijn. De stromen uit en naar het milieu (bezien vanuit het verwijderingssysteem) bieden een mogelijkheid om als maat te functioneren voor de milieu-effecten van het verwijderingssysteem. Het betreft stromen in termen van onttrekkingen grondstoffen, emissies van (afval)stoffen, ruimtebeslag etc. Milieuwinst in termen van opgewekte energie, het beschikbaar komen van secundaire grondstoffen en dus het verminderen van milieubelasting gerelateerd aan het opwekken van primaire energie en primaire grondstoffen kan eveneens in beschouwing worden genomen. De methodiek waar deze **gedachtengang** op is gebaseerd is beschreven in de "Handleiding voor milieugerichte levenscyclus van produkten¹³⁾" en specifiek voor afvalverwijdering uitgewerkt in het artikel "Het afwegen van alternatieven bij afvalverwijdering¹⁴⁾".

Omdat een van de voornaamste doelstellingen van het afvalstoffenbeleid van de provincie gericht is op meer preventie en hergebruik, dient tevens kwantitatief voor alle afvalstromen weergegeven te worden hoe deze zich gedragen in de onderscheiden beleidsalternatieven. De verdeling van de hoeveelheden afvalstromen over de verschillende schakels in de afvalverwijderingsketen (preventie, hergebruik, verbranding etc.) en over de tijd¹⁵⁾ dient dus te worden aangegeven. Voorts is uiteraard van veel belang in hoeverre preventie wordt gerealiseerd.

Op deze wijze wordt in deze effectbeschrijvingen aangehaakt bij de brongerichte koers van het afvalstoffenbeleid.

13 CML 1992

14 Milieu nr. 6, 1992

15 Zie bijlage 4, inspraakreactie nr. 2.

Milieu-effecten afvalbeleid

Aangegeven dient te worden in hoeverre de "**knelpunten afvalbeleid**" (zie hoofdstuk 4) door voorgenomen beleid en alternatieven worden opgelost.

Milieu-effecten van afvalverwerking

Bij de beschrijving van de milieu-effecten van de afvalverwerking dient voortgebouwd te worden op de beschrijving van de "**bestaande knelpunten milieutoestand**" (onderdeel van hoofdstuk 4, "huidige situatie en probleemstelling"). In dat geval gaat het om concrete, grotendeels kwantificeerbare verontreinigingen en aantastingen op inrichtingsniveau. Dergelijke effectbeschrijvingen zijn op dit niveau namelijk wel goed mogelijk. Uit deze beschrijving dient naar voren te komen in welke mate het voorgenomen beleid en de alternatieven oplossingen bieden voor de beschreven knelpunten.

Negatieve milieu-effecten nieuw afvalbeleid

Naast de verbeteringen als gevolg van het voorgenomen beleid en het meest milieuvriendelijk alternatief dient ook aan de mogelijk negatieve milieu-effecten van de alternatieven aandacht besteed te worden. Gedoeld wordt op milieugevolgen die op kunnen treden bij bepaalde vormen van hergebruik en nuttige toepassing, energiegebruik en geurhinder.

Milieu-effecten locatiekeuzen

Indien in het hoofdstuk Verwijdering besluiten worden geformuleerd over locatiekeuzen en (schaalgrootte van) concrete be- en verwerkingsactiviteiten, dienen daarvan in het MER de milieugevolgen beschreven te worden. Hierbij dient aangesloten te worden bij de milieu-criteria die genoemd zijn in de startnotitie en in §6.2.2 van dit advies. Hierbij wordt gedacht aan activiteiten zoals stortplaatsen, scheidingsinstallaties, bouw- en sloopafvalinstallaties, composteringsinstallaties, inrichtingen voor op- en overslag, transportbewegingen en de aanleg en het gebruik van verschillende voorzieningen daarvoor (weg, rail, water, buisleiding), en dergelijke. Voor deze activiteiten zal nagegaan moeten worden in hoeverre zij van invloed zijn op:

- lucht, bodem, grond- en oppervlaktewater, geluidhinder, stof- en stankoverlast, ruimtebeslag, volksgezondheid en veiligheid;
- ecologische en cultuurhistorische structuren op de betreffende locatie; gevoelige organismen, levensgemeenschappen en ecosystemen op of nabij de betreffende locatie;
- landschappelijke en cultuurhistorische samenhang in de omgeving van de locatie.

Tevens moet worden nagegaan wat de kans is op cumulatie (zowel in positieve als in negatieve zin) van milieu-effecten bij clustering van afvalbe- en verwerkingsinstallaties.

Uit de vergelijking van de alternatieven dienen duidelijk de verschillen tussen de alternatieven naar voren te komen.

In de vergelijking van de alternatieve beleidsopties dient een toetsing aan de uitgangspunten zoals gevraagd in hoofdstuk 5 centraal te staan. Waar deze doelstellingen zijn vertaald in getalsmatige taakstellingen (bijvoorbeeld 10% preventie conform het NMP-Plus voor alle afvalstromen te zamen) dienen de beleidsopties daaraan getoetst te worden. Bij dit deel van de vergelijking van de alternatieven dient zoveel mogelijk met hoeveelheden afvalstoffen en de verdeling daarvan over de schakels van de afvalverwijderingsketen te worden gewerkt. De vergelijking dient zowel per afvalstroom als voor alle afvalstromen gezamenlijk te worden gemaakt. In de vergelijking verdient het aanbeveling dat de doelmatigheidsaspecten uit de Wet Milieubeheer worden meegenomen. Gezien het strategische niveau en de beperkte meetbaarheid van de effecten op dat niveau, zal genoemde vergelijking het karakter van een kwalitatief deskundigen oordeel dragen.

De methode voor effectbeschrijving uit hoofdstuk 8 biedt de mogelijkheid om kengetallen te genereren, zodat tot op zekere hoogte een kwantitatieve vergelijking van de milieu-aspecten gerelateerd aan de verschillende alternatieven mogelijk wordt. De Commissie wil in deze echter wijzen op het gevaar van het introduceren van schijnnaauwkeurigheid. Een gevoeligheidsanalyse kan in dit verband zinvol zijn.

Hoewel niet verplicht in het kader van m.e.r., benadrukt de Commissie dat bij de vergelijking van de alternatieve beleidsopties een beschouwing over de kosten van de beleidsopties van belang is, alsmede een weergave van de beschikbare budgetten voor met name beleid ten aanzien van preventie en gescheiden inzameling. Ook de overige factoren (zoals acceptatie en organisatie) die de keuze voor, en vormgeving van het voorgenomen beleid hebben bepaald kunnen bij de vergelijking van alternatieven betrokken worden.

10. LEEMTEN IN KENNIS

Een overzicht van de leemten in kennis en informatie die na de analyses van de milieu-effecten zijn overgebleven en die tot onvolledigheid leiden, moet in het MER worden gegeven, alsmede de redenen waarom deze leemten zijn blijven bestaan. Gegevens die voor de besluitvorming cruciaal zijn, mogen niet tot de leemten in kennis behoren. Aangegeven moet worden wat de gevolgen van deze leemten in kennis zijn voor de besluitvorming en op welke wijze daarmee wordt omgegaan.

11. EVALUATIE ACHTERAF

Het onderzoeksprogramma voor de zogenaamde "evaluatie-achteraf" moet worden vastgesteld bij het nemen van het besluit; in dit geval dus bij het vaststellen van het hoofdstuk Verwijdering door Provinciale Staten. Het is aan te bevelen om het opstellen van dit onderzoeksprogramma te combineren met het opstellen van het MER en het hoofdstuk Verwijdering en wellicht met het Milieubeleidsplan als geheel. Dat maakt het mogelijk om het onderzoeksprogramma te richten op het evalueren van de voortgang in de uitvoering van het geformuleerde beleid. Overwogen kan worden om ook de criteria en randvoorwaarden voor de locatiekeuzen bij de evaluatie te betrekken.

Het formuleren van kwantitatieve doelstellingen zal de evalueerbaarheid van het hoofdstuk Verwijdering versterken en het bijsturen van het beleid vergemakkelijken. Daarbij is duidelijkheid over de te hanteren ijkjaren gewenst.

Wanneer het evaluatie-onderzoek wordt opgevat als een permanente taak wordt het mogelijk om bij de uitvoering van het beleid in te spelen op de zich voordoende ontwikkelingen. Door beleidsaanpassingen kan dan tijdig worden gereageerd op nieuwe inzichten in de milieuproblematiek, veranderende ideeën over het afvalbeleid en problemen in de planuitvoering. De evaluatie leidt dan tot continuïteit in de beleidsontwikkeling. De functie van het plan wordt daarmee versterkt.

Naar het oordeel van de Commissie dienen de volgende aspecten in ieder geval in het onderzoek-programma te worden opgenomen:

- * de positie van het evaluatie-onderzoek in de plan-uitvoering;
- * de wijze waarop de resultaten van de evaluatie worden teruggekoppeld naar de plan-uitvoering;
- * de te onderzoeken variabelen;
- * de te hanteren methoden en technieken van onderzoek;
- * het moment en de wijze van verslaglegging van de evaluatie.

12. SAMENVATTING VAN HET MER

In de samenvatting van het MER zal kort en overzichtelijk de kern van de belangrijkste onderdelen van het MER moeten worden weergegeven, het verdient de voorkeur te verwijzen naar de hoofdstukindeling van het MER.

De samenvatting dient aan het bevoegd gezag en aan een zo breed mogelijke publiek voldoende inzicht geven voor de beoordeling van het MER en van de daarin beschreven gevolgen voor het milieu van de voorgenomen activiteit en de beschreven alternatieven.

BIJLAGEN

bij het advies voor richtlijnen
voor het milieu-effectrapport
over het Milieubeleidsplan
Hoofdstuk Verwijdering
Afvalstoffen
provincie Overijssel

(bijlagen 1 t/m 4)

BIJLAGE 1

Brief van het bevoegd gezag d.d. 21 juli 1993, waarin de Commissie in de gelegenheid wordt gesteld om advies uit te brengen

	Commissie voor de milieu-effectrapportage
ingekomen:	26 JULI 1993
nummer:	911-93
dossier:	526-1 + 143(SK)
kopie naar:	2 / Pres / Bilt + 4

526-1
 Overijssel
PROVINCIE

De commissie voor de Milieu-effectrapportage
Postbus 2345
3500 GH UTRECHT

Postadres:
Provincie Overijssel
Postbus 1578
5000 GB Zevenaar

Telefoon 08 24 29 24
Telefax 08 24 29 30

Uw kenmerk	Uw brief	Ons kenmerk	Datum
		MMI 93/3208	21 07 1993
Bijlagen	Doorkies nr.	Inlichtingen bij	23 JULI 1993
div.	25 14 59	hr. W. Gerritsen	

Onderwerp
Startnotitie Milieu-effectrapport. Hoofdstuk verwijdering afvalstoffen
provinciaal milieubeleidsplan 1995-1998.

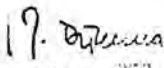
Overeenkomstig het bepaalde in artikel 7.13 van de Wet milieubeheer, doen wij u bijgaand in vijfvoud toekomen een exemplaar van de startnotitie ten behoeve van de milieu-effectrapportage voor onderdelen uit het hoofdstuk verwijdering afvalstoffen van het provinciaal milieubeleidsplan.

Wij verzoeken u ons conform artikel 7.14 van genoemde wet, advies uit te brengen en wel uiterlijk 17 oktober 1993.

Een exemplaar van de bekendmaking, evenals het te volgen tijdschema tot en met de vaststelling van de richtlijnen doen wij u hierbij (eveneens in vijfvoud) ter kennisneming toekomen.

Gedeputeerde staten van Overijssel,

voorzitter,

griffier,

BIJLAGE 2

Openbare bekendmaking in Staatscourant nr. 143 d.d. 30 juli 1993

Bekendmaking

Inspreek Startnotitie voor Milieu-Effectrapportage ten behoeve van hoofdstuk Verwijdering Afvalstoffen van het provinciaal milieu-beleidsplan provincie Overijssel 1995-1998

Op grond van artikel 4.9 van de Wet milieubeheer wordt vóór 1 maart 1995 een provinciaal milieu-beleidsplan opgesteld.

Een onderdeel van dit plan zal het hoofdstuk Verwijdering Afvalstoffen zijn, onder andere voorheen geregeld in het provinciale afvalstoffenplan (P.A.P.), het provinciale autowrakkenplan (P.A.P.O.) en het zuiveringsplan (Z.U.P.).

Voor onderdelen uit dit hoofdstuk dient een milieu-effectrapport te worden opgesteld.

Gekeken gaat worden naar:

- het vervoer (weg-, water- of railvervoer) en overslag van afval;
- te hanteren locatocriteria voor inrichtingen die vooral gericht zijn op hergebruik;
- de verdeling van taken en verantwoordelijkheden binnen de organisatie van de afvalverwijdering, gericht op de totstandkoming van een effectieve sturing van afvalstoffen;
- de termijnen waarbinnen de gewenste verwijderingsstructuur wordt gerealiseerd;
- het hanteren van schaalgroottesgrenzen voor afvalinrichtingen;
- de tariefstructuur voor be- en verwerkingsinstallaties;
- de im- en export van afvalstoffen.

De startnotitie bevat het voornemen van de provincie over hoe het hoofdstuk Verwijdering eruit gaat zien en is het begin van de procedure. Gedeputeerde staten van Overijssel zullen de richtlijnen vaststellen. In de richtlijnen wordt bepaald welke aspecten en alternatieven uiteindelijk in het milieu-effectrapport zouden moeten worden aangegeven of onderzocht.

U wordt in de gelegenheid gesteld over de gewenste inhoud van de richtlijnen opmerkingen te maken. Na vaststelling van de richtlijnen zullen gedeputeerde staten op basis daarvan een milieu-effectrapportage opstellen.

Vanaf 30 juli tot en met 17 september 1993 kunt u opmerkingen over wat naar uw mening in de richtlijnen moet staan schriftelijk indienen bij gedeputeerde staten van Overijssel, Postbus 10078, 8000 GB Zwolle.

De startnotitie kan vanaf 30 juli 1993 tot en met 17 september 1993 worden ingezien:

1. gedurende de openingsuren in de stad-/gemeentehuizen in Overijssel;
2. in de bibliotheek van het Provinciehuis, Luttenbergsraat 2 te Zwolle.

Een exemplaar van de startnotitie kunt u tegen betaling aanvragen bij mevrouw E.J.A.G. Veluwenkamp, telefoon 038-251492. De kosten van de startnotitie (inclusief verzendkosten) bedragen f 8,20.

BIJLAGE 3

Projectgegevens

Initiatiefnemer: Gedeputeerde Staten van de provincie Overijssel

Bevoegd gezag: Gedeputeerde Staten van de provincie Overijssel

Besluit: Het vaststellen van het hoofdstuk Verwijdering Afvalstoffen van het Milieu-beleidsplan Provincie Overijssel

Categorie Besluit m.e.r.: 18.1

Activiteit: Het vaststellen van het hoofdstuk Verwijdering Afvalstoffen van het Milieu-beleidsplan Provincie Overijssel

Stand van zaken: De m.e.r. is van start gegaan met de ter visie legging van de start-notitie op 30 juli 1993, welke duurde tot en met 17 september 1993. Bij brief van 23 juli 1993 is de Commissie in de gelegenheid gesteld advies uit te brengen over de richtlijnen voor het MER. De Commissie heeft een informatiebijeenkomst met bevoegd gezag gehad op 24 augustus 1993.

Samenstelling van de werkgroep:

ir. G. Boonzaaijer

drs. A.C.P.M. van der Heijden

ir. K.H. Veldhuis (voorzitter)

ir. W.T. van Wijk

Secretaris van de werkgroep: dr. N.W.M. van Buren en drs. T. Gorter.

BIJLAGE 4

Lijst van inspraakreacties en adviezen

nr.	datum	persoon of instantie	plaats	datum van ontvangst Cie. m.e.r.
1.	930824	Dijkgraaf en heemraden van het Waterschap Vollenhove	Vollenhove	930830
2.	930903	Dagelijks Bestuur van het Waterschap de Schipbeek	Markelo	930914
3.	930908	Bestuur deelmarkt Afvalstoffen- en kipautovervoer Transport en Logistiek Nederland	Apeldoorn	930916
4.	930913	Dagelijks Bestuur van het Waterschap Regge en Dinkel	Almelo	930917
5.	930913	College van Gedeputeerde Staten provincie Drenthe	Assen	930917
6.	930913	Dagelijks Bestuur van het Samenwerkingsverband Twente	Ootmarsum	930917
7.	930915	Samenwerkende Kamers van Koop- handel in Overijssel	Zwolle	930917
8.	930916	Bestuur Verbond van Nederlandse Ondernemingen Overijssel	Apeldoorn	930920
9.	930917	Stichting Milieuraad Hengelo	Hengelo	930921
10.	930917	Belangenvereniging recycling bouw- en sloopafval	Houten	930921
11.	930915	College van B&W gemeente Zwolle	Zwolle	930928